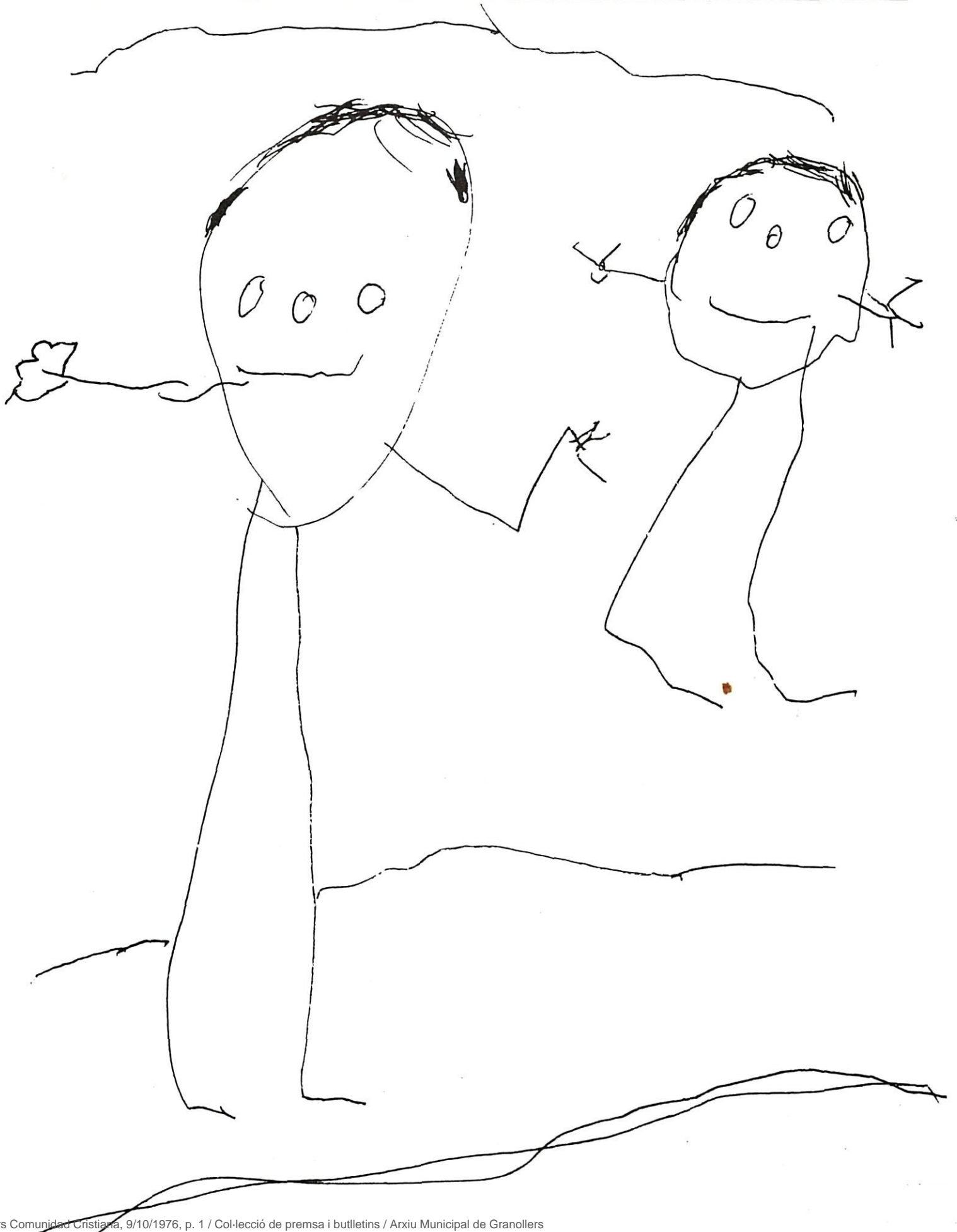

GRANOLLERS

Comunidad Cristiana

La solució al
**PLA ESPANYOL DE
COMPTABILITAT**

per a la PETITA i
MITJANA EMPRESA

(B.O.E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12 1973 DE 30-11-73)

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

LIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

tarrats

CALÇATS

ARTICLES DE PELL

Ci. Barcelona, 7 - Pl. Perpifá, 9

Tel. 870 07 59

GRANOLLERS

OMNIUM CULTURAL

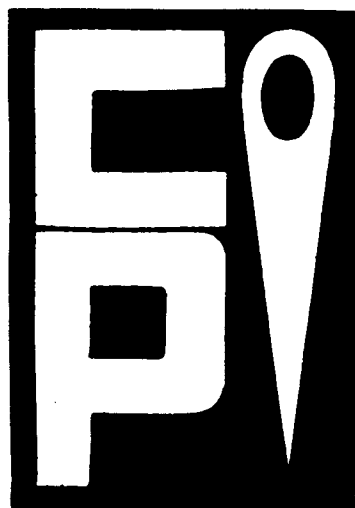
DELEGACIÓ COMARCAL

Espi i Grau, 3
GRANOLLERS

Ja sou soci d'OMNIUM CULTURAL ?

Associació Promotora de la Cultura Catalana

SASTRERIA
CAMISERIA
GENERES
D E PUNT

Plaça Perpinyà, 2

Tel. 870 08 30

Plaça Maluquer y Salvador, 22

GRANOLLERS

Porta*

2-Granoll. C.C.

GRANOLLERS

AÑO XXXVI Número 1304
9 de Octubre de 1976

COMUNIDAD CRISTIANA

Semanario editado por la parroquia de
S. Esteban de GRANOLLERS DEL VALLES

Redacción y Administración:
Pl. Iglesia, s/n. Granollers del Vallés

Impreso en: INSTANT - COPY
C/. San José, 22 Granollers

Precio: 8 pesetas

Director: Juan Sala Vila
Dep. Legal: B. 15.969-1960
Con licencia eclesiástica.

editorial

LA MORT, LLIÇO DE VIDA

La mort va nèixer com un càstig. El Crist la transformà en porta de la pau. Però els homes l'hem convertida en instrument de guerra. Sembla un destí dels mortals el canviar l'ordre de les coses. Trist destí. Les benaurances són sense dubte la pàgina més social de la filosofia de convivència. Tota felicitat es fonamenta en un dolor. Benaurats els pobres perquè d'ells n'és el regne del cel. Benaurats els que ploren perquè ells seran consolats. Però l'èsser humà, creat a imatge i semblança de Déu, s'esforça per corregir la pàgina divina i posar per fonament de la història els seus raonaments. I els fets parlen sols. Cerca com un foll la felicitat i es troba amb el sufriment. Cerca la pau de les armes i troba la guerra. Cerca la vida i ensopega amb la mort. Vol convertir-se en capità i guia i porta cap a l'odi, la desconfiança i el mal viure. Les lluites, les baralles són el pa de cada dia. Els pobles es converteixen en focs constants. I per més desgràcia la ceguera cada cop és més intensa. I pensa que a dins i a fora de cada home hi ha una llum que li mostra el camí; que a dins i a fora, una veu el crida a la veritat. Però prefereix caminar a les palpentes pel desert. L'orgull el portarà al dolor i el dolor, a la llum. Un dolor històric salvarà el món.

Joan Sala Vila.

en aquest número

EDITORIAL

BÚSTIA

BATEC DE LA CIUTAT

TEMES D'ACTUALITAT

COLLABORACIONS

MOTS ENCREUATS

EL CINE

PORTADA

"Dibuixants joves del
Vallés"

AVUI: Ruth Sala Vidal

3 anys.

Col·legi: Jardín Infancia.

parera **P** foto

Carrer Barcelona, 58
Tel. 870 33 40
GRANOLLERS

Casaments
Reportatges fotogràfics
Revelats
Fotografia industrial
Catàlegs
Fotos carnet

Bústia de Comunitat

Director de Granollers C.C.:
Agraït per publicar-me el se-
güent escrit:

L'esport és necessari i això ho sap tothom. Però potser el que no sap tothom, i d'això sen'aprofiten uns quants, és que l'esport esdevé un mitjà més de formació de l'individu. Es a dir, que no n'hi ha prou amb una formació cultural aconseguida a l'escola perquè el jove es trobi preparat, sinó que és necessari que aprengui, per mitjà de l'esforç físic, les guies necessàries per al seu desenvolupament òptim. Així, doncs, també es pot dir que l'esport fins ara, i fins que les coses no canviïn en aquest sector, pot esdevenir un mitjà de deformació individual i, per tant, col·lectiva, que en definitiva és el que ha estat fins al moment.

L'esperit de competició es l'esport, va lligat de la mà del mateix esperit que l'escola tradicional ens ha inculcat. Ara bé, es podrà dir que si a l'esport li trèiem aquest esperit de competició, deixaria d'èsser el que és, potser sí. Però jo no em decanto per aquí sinó per la màxima preponderància que s'ha donat en aquesta faceta de l'esport contra la que és més important i resulta la base de qualsevol realització esportiva. Em refereixo al treball en equip, l'elaboració conjunta d'entre tots els participants en una fita comuna. Aquest esperit, malauradament, sempre queda a se-

gon terme i moltes de les vegades fins i tot resta oblidat. Evidentment, les coses no passen perquè sí, ja que sempre -i mai no em cansaré de repetir-ho- hi ha un motiu o una causa que és la culpable de tot. I en l'esport passa la mateixa cosa, perquè seríem cecs o curts de vista si volguéssim ignorar el seu lligam en un sistema establert concret: el nostre

I, per tant, i com a conseqüència, l'esport sofreix la mateixa manipulació que sofreixen l'escola i tots els altres mitjans de comunicació social, vàlids per a la formació de l'individu.

Però sobre aquests qüestions poques vegades s'ha parlat i jo no pretenc parlar-ne a fons, perquè no sóc pas un especialista en aquestes qüestions. Però sí que vull deixar constància d'una preocupació que de segur molts joves es plantegen. Parlar de l'esport i no fer referència al sistema al qual serveix o millor dit, al qual està sotmès, crec que no serveix per gran cosa. I si el nostre desig esta en una societat vertaderament democràtica, també haurem de parlar de l'esport. I també haurem de lluitar per la seva democratització, sobretot, i amb més insistència de la que la immensa majoria de joves practiquen.

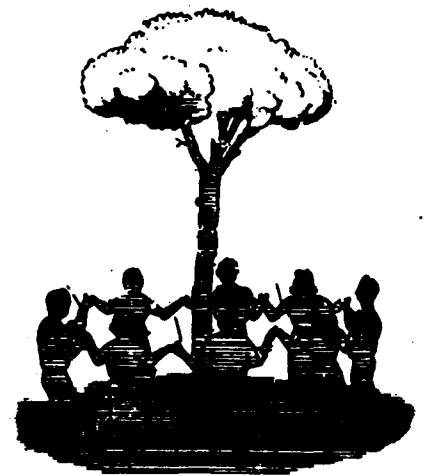
Aleshores, comença a ser el moment que tots els interessats comencin a parlar, i amb això no hem referenciat única-

ment i exclusivament als joves, sinó també als ensenyants i a tots els organismes de gestió popular existents a casa nostra. Perquè d'altra manera i això és un fet fins ara, qui se n'ha preocupat sinó els organismes oficials per mitjà de les seves organitzacions juvenils? La resposta, la coneixen tots perquè, repetint el que deia abans, no ha estat per casualitat, ans el contrari, amb una finalitat molt concreta i que lògicament-seguint aquesta lògica tant il·lògica d'aquests darrers anys- no és pas amiga de les nostres aspiracions.

Així entenent l'esport com un mitjà més de formació i entenent aquesta formació com la garantia suprema d'un alliberat que tots esperem, podem dir que, com a conseqüència, l'esport mereix el seu tracte especial i les seves alternatives concretes, les quals no podran estar deslligades del seu context socio-polític.

Atentament.

Josep Homs.

DERBI
CAMPEONA DEL MUNDO
1969-1970, 50cc. 1971-1972, 125cc.

ANDRES
BASOLI
RABASA

C. Alfonso IV, 61-63

Teléfono 870 08 15

GRANOLLERS

4-Granoll. C.C.

Batec de la Ciutat

ESPECTACLE INFANTIL

A la "Pedra de l'Encant" de la plaça Porxada de la nostra ciutat cada dijous a les sis de la tarda s'anirà fent i de manera periodica un espectacle de carrer amb, cançons, contes, jocs, confeti, serpentes, xerinxola, sorpreses, gresca, ganes de riure i de passar-ho bé amb tota la mainada de Granollers.

Els animadors són: JOSEP BOU i XESCO BOIX.

Els organitzadors fan una crida a tots els nens i nenas que vulguin disfrutar de debò!!
COM MES SEREM, MES RIUREM !!!

Es rifarà el gran pastís de "L'ANEC BLAU".

DETENCIONS

La setmana anterior varen ser detingudes tres persones per haver fet "pintades". La seva detenció va ésser de vint-i-quatre hores.

AGRUPACIO SARDANISTA

Demà diumenge, dia 10, Concert a la Casa de Cultura St. Francescs, per la Cobla Lluïsos. Serà a les sis de la tarde.

MITTING

E.D.E. Esquerra Democràtica de Catalunya tenia anunciat el seu MITING per ahir divendres dia 8 al Cinema Majestic. Els o-

radors eran: Jordi Vilajoana, Enric Ametller, Montserrat Lázaro, Josep Mª Gómez, Lluís Casals, Macià Alavedra, Josep Pi-Sunyer, Ramón Trias, L'acte el presidia Josep Garrell i Pubill.

LLENGUA CATALANA

Curs 1976-1977. Classes de llengua catalana, organitzades per la Diputació Provincial amb la cooperació de l'Ajuntament de Granollers.

Inauguració 22 d'Octubre, Dimarts i Divendres, tarda: 7,30 a 8,30 i 8,45 a 9,45. Per els Castellanoparlants de 8,15 a 9,15.

Per informació i inscripcions dirigir-se a la Biblioteca Tarrafa de la Diputació.

EXPOSICIO

A partir del dia 10 al 30 del present mes la Sala d'Exposicions de la Caixa d'Estalvis de Sabadell ubicada a la Pl. Perpinyà, restarà oberta per visitar les Pintures i Dibuijos que presenta l'artista BATLLES.

Generalíssim, 165
GRANOLLERS

EXCURSIONISME / ACAMPADA

Battle

foto-cine-óptica

TOT PER A LA FOTOGRAFIA
ELS MILLORS PREUS
NO CAL SORTIR DE
GRANOLLERS. PROVEU-HO

Plaça MALUQUER, 2 Tel. 870 17 90

Granoll. C.C.-5

La postura en contra de l'aprovació del Plà d'ordenació urbana de la Roca, que manté l'associació de veïns de La Torreta, els ha situat el mateix camp a on es troben els cinc regidors contraris a l'aprovació del Plà; encara que les dues parts tenen reivindicacions molt diferents davant del municipi i més concretament davant del Plà d'ordenació urbana.

L'Història de La Torreta.

Els terrenys a on s'aixeca l'actual nucli de La Torreta, eren en un principi propietat de la Sra. Torelló. Per un divertit estira i arronça entre la propietària i l'ajuntament sobre si la plaça havia de ser rodona o quadrada i per ignorància de les lleis, el Pla Parcial de la Torreta va quedar aprovat "per silenci administratiu" al cap d'uns mesos de litigi.

Des d'aquest bon començament, els habitants de la Torreta ja no es poden sorprendre de res: La Sra. Torelló va regalar tres solars al municipi per fer-hi l'Església, les Escoles i l'estació depuradora. Tots tres solars van ser venuts per l'Ajuntament sense que els serveis fóssin construïts al barri.

Les reivindicacions actuals de l'associació de veïns venen amb justa raó de bastant lluny. A la Torreta no hi ha metge, ni farmàcia, ni forn de pa. Malgrat haver-se demanat l'instal·lació d'aquests serveis per particulars, extranyament no s'ha pogut aconseguir, i l'ajuntament tampoc ha col·laborat per aconseguir que s'hi poguéssin instal·lar.

La Torreta amb 1.600 habitants malgrat ser el segon nucli urbà de les quatre parròquies de La Roca no té cap regidor amb veu i vot al consistori, pel que la seva veu difícilment ha pogut ser escoltada per molt

que s'ha escarrassat l'associació de veïns. Com a exemple es pot citar la recollida de dues centes firmes per apoiar un escrit de l'associació de veïns del 12 d'Agost últim en el que es demanava que es solucionés la deficient instal·lació de les cloaques, i de l'aigua potable. Malgrat anar les firmes acompanyades del n° del D.N.I. l'única resposta que es va rebre de l'ajuntament és una carta molt burocràticament redactada en la que es demanava que per poder respondre adequadament a cada un dels dos-centes veïns, tenien que posar l'adreça a tots ells.

Un altra cas de burla a la Torreta es va donar molt recentment, quan el Batlle els hi va preguntar:

-Però a veure, La Torreta què és el que vol?

-Volem que s'ens arreglin els carrers i els serveis, van respondre els veïns.

-Només això? -va dir el Batlle-, al menys aquesta no demanen la independència. Demà mateix quedarà solucionat.

L'endemà els astorats homes de l'associació de veïns rebien uns fulls mecanogràfics, sense cap distintiu ni segell ni firma de l'Ajuntament, en els que es copiaven de la Llei de Règim Local, els paràgrafs que es refereixen a com es fa per asfaltar els carrers i quin procediment administratiu s'ha de seguir. Igual que rebre el reglament de fútbol però sense tenir ni camp ni pilota.

LA POSTURA DEVANT DEL PLÀ

Els homes de l'associació de veïns s'han bellugat i asseguren trobar-se lo suficient ben informats com per oposar-se al nou Plà. Segons ells es troben rodejats amb dos Polígons industrials, la prolongació del Ramassa i la zona de Can Prades, que venen a le-

galitzar dues situacions de l'anterior consistori realitzades per la pràctica del fet consumat. Però que en comptes de quedar reduïdes i considerades com a industries de futura extinció, han rebut carta de privil·legi convertint-se en centre d'un polígon industrial. Pel Nord i pel Sud, polígons industrials; per l'oest la ciutat de Granollers; i a l'est una zona agrícola que segons es pensen s'hi podran construir granjes, que potser seran de porcs. Després es queixen de que l'única zona verda queda situada a l'altre costat de la carretera de Mataró, amb el perill constant d'atravessar-la. La construcció de la zona esportiva queda relegada a la voluntat dels industrials futurs; i la Finca de Can Tàpies, propietat de la Sra. Torelló sembla ser que la volen destinar a la construcció de edificis municipals, quan la propietària està disposada a regalar-la, però recordant les primeres experiències en el Barri, vol que quedi escriturat dabant Notari que es destinarà a zona verda i l'edifici a biblioteca i Casal dels Avis.

Els homes de l'associació de veïns, són conscients de que la postura en contra del Plà, afavoreix la dels cinc regidors que ni ara ni amb l'actiu Batlle, s'havien preocupat de la Torreta, però per altra banda no poden estar a favor d'un Plà que els estrangula i limita el creixement del seu barri, rodejats per zones industrials i possibles granjes de porcs.

Potser pel que estan més espentats, és per l'exclamació de l'arquitecte del Plà, que va dir que l'Ajuntament era sobirà, i que ni tres centes impugnacions podien, un cop aprovat inicialment, fer-lo tornar enrera. Davant d'això els homes de La Torreta temen l'aprovat inicial

Lluís Tintó.

És més que probable. Deien l'altre dilluns, per la nacional, que a Marte hi ha micro-organismes que responen als termes generals de lo que aquí entenem per VIURE.

Es important. O importantísim. No estem sols. De moment sabem de micro-marcians. Encara que no es vulgi la imaginació et fa bones -o males, depen del moment- passades, i juga: i si els micro aquests fossin tot una civilització fantàstica i diminuta? I, encara que no siguin tan intel·ligents com els presuposats marcians de les històries, com deuen estar organitzats? Com es reproduïxen? Tenen colònies? Viuen individualitzats?.

Tan lluny i tan petits i són capaços de fer-nos bellugar el cervell per pensar en les seves organitzacions i estructures impalpables!

I aquí, tan com arribem a veure homes i dones, que sabem com són, com es reproduïxen, com viuen -o com podrien viure-, i tan poc temps que ens fan perdre les seves preocupacions i les seves estructures!

Tan a prop, i els tenim més lluny moltes vegades que el mateix Venus on tot just hi fan quatre cops d'ull els russos!

Quan erem petits els marcians ens feien por: ens envaïrien, ens anul·larien perquè eren més poderosos. I els vàiem i tot. I la imaginació vinga d'anar treballant per a Marte. I la gent d'aquí vinga d'anar-se morint de gana, de moltes ganes...

Els marcians havien de ser poderosos, quina ridícula no hauria estat de pensar que serien "micro" i impotents! No. Havien de tenir molt poder, i naus, i ser molt llestos, i saber el seu idioma, que seria universal, per a poder-se fer entendre per nosaltres i poder-nos dominar en un tres i no

res. Però, i ara què fem? Que podem fer-nè de tota la literatura marciana, de totes les hores d'imaginació voluptuosa?.

Doncs mira, de fer-ne podriem fer moltes coses: deixar-ho en un racó, treure'ns el barret -és un dir- davant aquest "micro" motius d'escàndol que han estat capaços de crear tot un mite, fer-nos astronautes per anar-los a veure, o també arrufar el nas, fer-nos mirar enlaire per veure si trobem aquest Marte que voleia per l'espai i fer-li queixa per la mala passada, o senzillament fer-nos pensar i, si no se'ns han acabat els cartutxos, afegir-hi una mica d'imaginació de la bona.

Què pot dir-nos aquesta frustració tant de temps treballada pels literats de ciència-ficció? Que només ens emociona allò que és irreal i gairebé impossible? Que només ens toca la "fibra" allò que és indiferent a la realitat del veí?.

Posats a preguntar també podriem qüestionar-nos de perquè els marcians, vulguis o no vulguis, havien de ser poderosos, dominants.

Veus, això és ben curiós. Deu ser perquè s'acomplís la dita: "De fora vingueren...". O potser no. Més aviat, no.

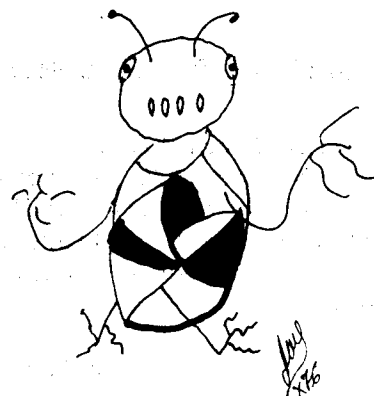
El poder. I quan els hem tingut a l'abast el poder ha sigut nostre perquè la gent de la terra és més grossa que els marcians. I sempre el poder ha de ser de l'un o de l'altre. I sempre, sempre? Potser no perquè, mira: la força del poder només existeix quan un és a la Terra i l'altre a Marte. La distància augmenta el poder com les diòptries augmenten la vista. Però, tot d'un cop, les diòptries s'acaben i la distància es fon. I llavors, busca'l el poder! Et trobes cara a cara amb un micro-marcia. Un enze raríssim i es-

quifidíssim. I es planteja un altre problema de poder: la por de perdre el nostre quan haurem de tornar a la terra perquè en veure el "micro" que ara el tenim nosaltres, com que entremig hi haura altre cop les dites diòptries, potser que tot d'un cop s'espavili com hem fet nosaltres i faci ell el viatge. Oh, és molt complicat! I com que reduirà distàncies se'l tornarà a quedar ell. I, noi, això serà el conte de mai no acabar. O la llei del boomerang, que diria un australià.

I llavors, doncs, què fem? Cadascun al seu planeta i llestos! Oh, no, no! Què no ho has entès?: Si conservem les diòptries el poder anirà de bolid, com un pèndul en moviment continu: cap ací, cap allà, cap ací... I amb el moviment sempre toca el rebre a algú. Només hi ha una salució -i molt difícil, eh!-: veure'ns amb els "micro" molt de là prop, cara a cara i amb les mateixes eines (per exemple unes ulleres petades) i com que tothom tindria prou feina i les mans ben ocupades no ens quedaria ni lloc ni temps per el poder.

I sense poder podriem anar de la Terra a Marte amb pocs documents i, sobretot, sense triplicar!. O al manys hauria de ser així.

Maribel Pou.

LA PORXADA

Vaig sortir de treballar i, com de costum, vaig anar a la Porxada per trobar-me amb els amics. Hi havia molta gent. El terra ple de papers i fulles seques, closques de pipes i unes quantes de cacauets. L'Esteve s'estava menjant un "donut" que aguntava amb un paper blanc. Els avis asseguts als bancs parlaven de les seves coses. Les mares, dretes, xerraven mentre els petits corrien amunt i avall entre el perill que alguna de les bicicletes que voltaven per allí, els pogués fer mal.

L'Esteve em va proposar, ja que no hi havia cap paperera servible, anar a l'Ajuntament a preguntar als guàrdies que hi havia a la porta, on havíem de llençar el paper.

Tots dos vàrem anar decididament cap allà, mentre els dos homes parlaven tranquil·lament.

Esteve.- Perdona, ¿dónde podemos echar este papel? Es que no hay ninguna papelera.

Guardia.- Que pregunta más tonta. Yo no sé donde lo debes tirar. A tí que te parece...

Esteve.- No sé, que hago con él?

Guardia.- Ponlo aquí, site parece (i l'home s'obrí una butxaca amb la mà).

NOTA: Aquesta col·laboració devia sortir la setmana pasada però per manca d'espai, surt amb un xic de retràs.

Esteve.- Tenga entonces...

Guardia.- Oye, ¿cuántos años tienes?

Esteve.- Quince, ¿Por qué?

Guardia.- Pareces muy pequeñito.

Esteve.- Pues ya ve que no lo soy!

Guardia.- Bueno, por hoy puedes echarlo en esta papelera. (va dir el guardia tot assenyalant una paperera que hi havia dins l'ajuntament)

Esteve.- (posant el paper allà dintre) Gracias señor, adiós.

Tots dos vàrem anar cap als nostres companys que ens miraven mig rient.

L'endemà. Santa Mercé, també érem a la Porxada i jo tenia a la mà un paper amb el que jugaba. Mig dubtant, el vaig agafar i el vaig dur cap l'Ajuntament, allà mateix on l'Esteve va posar el seu l'altre dia. Ningú no va dir res. Ningú se'n adonar.

Jo us asseguro que tot això que us he explicat és veritat. Bé que ho sabem l'Esteve i jo...

PEPUS

escriptors joves

Una espelma
un rostre ennegrit
i un poema

un llibre
una pregaria
i un silenci

un núvol
un avet
i un desig

un bes
un record
i l'herba molla

les mans
la quietut
i el sexe

tot embolcallat amb colors d'èr
(nyorança)

un moment que m'estremeixo
sols de pensar en la selva del
(teu cos)
on m'agrada tan de perdre'm

Maria Març i Marata.

COMUNICAT DE LA COMISSIÓ PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA DE GRANOLLERS

En la reunió celebrada el dia 6 d'octubre de 1976, la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya de Granollers ha pres, entre altres, els acords següents:

1. Protestar per la detenció de tres militants del Secretariat pel Congrés Constituent del Partit Socialista de Catalunya quan exercien el seu dret d'expressió. En relació 8-Granoll. C.C.

amb aquest assumpte, manifestar la seva preocupació per l'ús d'arma de foc, esgrimida perillosament, per un membre de la Policia Municipal.

2. Reafirmar la necessitat de la llibertat sense excepcions, tant política com sindical, i denunciar la manca d'instruments jurídics legals per poder manifestar la lliure expressió política.

3. Denunciar la campanya confusionària al voltant de l'Assemblea de Catalunya i de la qüestió catalana en general. empresa per la publicació local "Valles".

COMISSIÓ PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA DE GRANOLLERS

INSTANT-COPY

TOTES LES SOLUCIONS D'IMPRESOS RÀPIDS (OFFSET) AL VOSTRE
ABAST

Us oferim:

Fotocòpies a l'acte

Reproducció de plànols a l'acte

Ampliacions, reduccions i tramats de fotografies

Ampliacions i reduccions de tota classe d'impresos

Fotocomposició

Etc...

A MÉS, US PODEM CONFECCIONAR EN 24 HORES:

Butlletins

Cartes

Pàgines de catàlegs

Directoris

Capçaleres de cartes

Sobres

Fulletts d'instruccions

Manuais

Butlletins d'empresa

Llistes de preus

Expedients

Arxius

Informes

Ordres del dia

Minutes

Resultats de computadores

Inventaris

Menús

Actes

Programes

Qüestionaris

Prospectes

Respostes

Historials

Manuscrits

Conferències

Certificats

Llistes d'existències

Anàlisis

c/ sant josep, 22

t e l . 8 7 0 5 4 7 5

GRANOLLERS

CONTROVÈRSIA

Seguint el nostre principi, fonamentat en l'Evangelí, de obrir les portes a tothom publiquem avui el següent comunicat, perquè considerem interessant conèixer i contrastar opinions.

UNION OBRERA

Una representante de UNION OBRERA de Granollers, treballadora de la fàbrica Nemrod Metzeler, ha explicat a la premsa la línia que segueix dicha tendència sindical.

Tienen un programa de setze punts:

1.- Dimisió immediata de enlances, jurados y vocales, independientemente de que sean honrados.

2.- Ruptura pública y formal desde las asambleas obreras con la C.N.S. y rechazo del reformismo bajo cualquiera de sus formas y en concreto del falso congreso sindical que tratan de convocar los jerarcas a fin de controlar y recortar las libertades sindicales y guardar algunos de sus privilegios en la estructura sindical.

3.- Proclamación de las asambleas de base como organismos soberanos y decisorios del sindicato obrero.

4.- Nombramiento de delegados revocables en todo momento y cuya misión será cumplir con el mandato concreto de las asambleas.

5.- Coordinación de las asambleas de fàbrica, obras y el resto de las empresas por medio de asambleas de delegados de zonas o ramos según las necesidades del movimiento obrero y de su lucha.

6.- Devolución al sindicato obrero, bajo las formas que decidan las asambleas obreras, de todos los fondos, bienes y edificios que están en manos de la C.N.S.

7.- Discusión y decisión en las asambleas de base sobre la

estructura, funcionamiento, proceso de construcción y fines del sindicato de clase.

Se declararán que no son una central sindical más, sino que luchan por la construcción del verdadero sindicato de clase, basado en las asambleas de base de fàbricas, obras, etc.

En dichas asambleas podrán estar todas las centrales y tendencias sindicales, siendo la asamblea de base la que decida

En ellas se elegirán delegados obreros que junto con el resto de trabajadores, se montará la estructura del futuro sindicato obrero.

UNION OBRERA está abierta a todos los obreros y trabajadores que acepten los siete puntos y estén dispuestos a trabajar para la construcción del sindicato de clase.

UNION OBRERA DE GRANOLLERS.

!!! TODO DENTRO DE LAS ASAMBLEAS, NADA FUERA DE ELLAS!!!

NOTA: Tots els comunicats més o menys publicitaris d'avui en davant satisfaran l'import de l'espai corresponent.

10-Granoll.C.C.

CONGRES DE LA JOVENTUT

CATALANA

El passat dissabte, dia 2, va tenir lloc a la Sala Sant Esteve de Granollers un acte dedicat als Drets Humans, amb la col·laboració d'Agermanament. Aquest acte estava organitzat pel secretariat provisional del Congrés de la Joventut Catalana pels pobles de Granollers, Canovelles, Les Franqueses i La Torreta, començant així la primera activitat del mateix.

A l'acte, assistiren més de 200 joves. La intenció dels organitzadors era la d'aconseguir dos objectius bàsics: el primer, rendir homenatge a la mort dels quatre joves, Verdejo, Gonzalez, Zabala y el de Les Canaries quan intentaren exercir l'alienable dret d'expressió. El segon, donar a conèixer als assistents l'existència del secretariat i els objectius el qual persegueix. L'acte consistí en una presentació per part de dos membres del secretariat, a més de la col·laboració de Jaume Rodri, el qual va fer la introducció de la pel·lícula que immediatament es projectava. El tema feia referència a Santo Domingo, en quant a unes eleccions completament manipulades per l'imperialisme yanqui i l'oligarquia criolla.

El secretariat provisional, fa una crida a tots els grups, entitats o moviments juvenils de la mateixa manera que a tot aquell jove interessat tant de la localitat com de la comarca del Vallés Oriental a que participin en un ampli debat per l'elaboració i participació conjunta del que haurà d'ésser el nostre Congrés. El secretariat considera important que, com més aviat millor, informará a la premsa dels àmbits de treball, com poden ésser l'esport, la cultura, l'art, l'ensenyament, el treball, etc., per tal de que s'engegui així el treball del Congrés propiament dit.

Comissió de Promoció del Secretariat Provisional del Congrés de la Joventut Catalana.

Granollers-Canovelles, Les Franqueses-La Torreta.

el cine

DOMINGO 10 OCTUBRE 4 I 6 H. SALA ST. ESTEVE

AGUA AZUL, MUERTE BLANCA

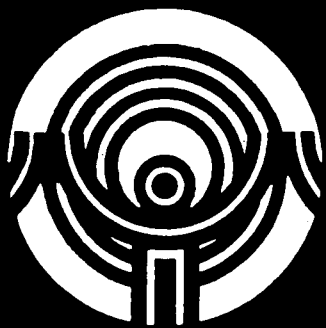
Aquesta setmana va de taurons. Aquesta pel·lícula no és més que un bon documental sobre l'experiència d'uns científics sobre els taurons. Les imatges d'aquest film són molt interessants i estan lluny del colosalisme de les del film "Tiburón".

"Agua azul, muerte blanca" pel·lícula anterior a "Tiburón" es-tà dirigida i produïda per en Peter Gimbell que al mateix temps és un dels científics que surten en el film.

Cine-club infantil

Ja som 1000
Ja ets soci de
l'Agrupació Sardanista
Granollers?

fes-te soci
d'una entitat
sardanista

Azulejos y colocaciones

A. Bosch Bassi

Roger de Flor, 89

(esquina Fontanella)

Tel. 870 18 17

GRANOLLERS

icart

Reparacions
Elèctriques
de l'Automòbil

Bobinatge de
motors

Josep

lcart i Lamarca

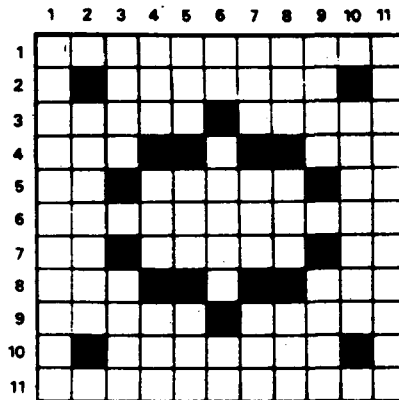
Plaça Calvo Sotelo, 7
Telèfon 870 04 20

GRANOLLERS

molts encreuats

Número 336 per M.M.

H: 1. Endevinació que fan les gitanes de la sort d'una persona per les ratlles de les mans, trets fisonòmics, etc.— 2. Que produeix oli.— 3. Pertanyent a les naus. Prefix que significa a través, transversal.— 4. (Al rev.) Que té afinitats amb una altra cosa. Enter.— 5. Virtut teològica. Acció d'onejar. Abreviatura molt usada.— 6. Contrari al culte de les imatges sagrades.— 7. Dos-cents. Bosquet d'alzines joves. Consonants deferents.— 8. Gemecs. Vocals.— 9. Camp plantat de cols. Argent.— 10 Que fa ufana d'alguna cosa, se'n glorieja, s'hi fa veure.— 11. Que serveixen d'ornament.

V: 1. Acció de pagar o donar quelcom en addició al que és estrictament degut.— 2. Inclinació tendra, zelosa.— 3. Que encara no ha servit o ha servit poc (fem.). (Al rev.) No existents.— 4. Un dels pobles bàrbars que envaïren Espanya a principis del vuitè segle. Onada. Mig afaitat.— 5. Figuradament allò que lleva la visió clara d'una cosa. Recent. Branca tallada de l'arbre.— 6. Interjecció. Figuradament, cadascun dels mitjans possibles per a la consecució d'un fi. Simbol del neon.— 7. consonants diferents. Per miller falten el cap i la cua. Si una gallina ho fa molt li direm ponedora.— 8. Riu de Girona. Màquina destinada a aixecar a petita altura grans pesos. Consonants diferents.— 9. Qualsevol sal de l'àcid ùric. Vocal repetida.— 10. De la nostra terra o patria.— 11. Aborígens d' Austràlia.

Solucio al número 335

H: 1. Garratibada.— 2. Auledes.— 3. Arnau. Osteo.— 4. Rua. Atr.— 5. Dl. Ecoic. Zm.— 6. Anemometria.— 7. Jo. Altre. Bl.— 8 OsI. Rai.— 9. Iarda. acorT.— 10. Ianquis.— 11. Seguidament.

V: 1. Guarda joies.— 2. Ruïnosa.— 3. Rana. iriG.— 4. Rua. Ema. Dau.— 5. àU. Col. Ani.— 6. Te. Comte. Qd.— 7. idO. ieR. Aua.— 8. Bes. ctE Cim.— 9. Asta. Rose.— 10. Etzibar.— 11. Anormalitat.

Granoll. C.C.-11

diròp

RECH. 3 - GRANOLLERS

8